

apucă durerea de cap să ghicești care-i dreptul și care-i stîngul, drept pentru care nici nu mai am timp să dorm astă-seară, că mîine-dimineață o luăm iar din loc. (*Se oprește, epuizată.*)

CRISTEA (*vine în fugă*): Scuzați-mă ! Am întîrziat... Știți, despărțirile nu sînt ușoare...

SIMONA (*intrînd*): Pînă în ultima clipă mai avem ceva de făcut

CORDUNEANU: După cum vedeți, vom lucra în aceeași formație.

MARDARE (*din sală*): Eu voi fi absent...

Ce să-i faci ? Anii trec... Am ieșit la pensie... Dar mîine-dimineață vin la aeroport să vă conduc...

SIMONA (*cu căldură*): Iar noi o să vă scriem des...

MARDARE: M-aș bucura tare mult să primesc din cînd în cînd cîte o scrisoare...

STAMATE (*după o scurtă pauză*): Acum, stimați spectatori, a sosit momentul să ne luăm rămas bun. Rămîneți cu bine !

TOȚI: Să vă găsim sănătoși !

STAMATE: Și să n-aveți grijă... N-o să vă facem de ris. Oriunde ne-am afla, vom reprezenta cu cinste țara...

C O R T I N A

Colocviu de dramaturgie la Beclean

La Beclean, colocviul de dramaturgie — manifestare complexă și importantă — s-a aflat, în toamna tîrzie a anului 1983, la cea de-a treia ediție. Evenimentul a avut loc într-un context cu totul deosebit, prilejuit de împlinirea a o sută de ani de activitate teatrală la Beclean. Odată cu reclădirea din temelii și cu modernizarea urbei transilvane, edilii acestui oraș, forurile culturale ale județului, au pus într-o lumină nouă tradițiile culturale locale, căutînd să le dea strălucirea pe care o merită, la nivelul condițiilor și cerințelor de azi. Și, dacă am amintit de

preocupări atît de demne laudă, să notăm și numele unora dintre inițiatori și organizatori: Floarea Iordan, președinta Comitetului județean de cultură și educație socialistă, dr. Ștefan Puțură, primarul orașului Beclean, Bob Romus, directorul casei de cultură orașnești.

Manifestările, organizate sub genericul marelui Festival național „Cîntarea României”, au fost numeroase: dezbateri pe teme de actualitate în mișcarea teatrală a amatorilor („Modalități de realizare a personajului exemplar”, „Istoria națională — devenire

mediată și imediată în teatrul de amatori”, „Text și interpretare între oglindire și viziune istorică”) — dezbateri conduse cu inteligență și incisivitate de profesorul de filozofie Radu Săplăcan, vernisaje de expoziții („100 de ani de activitate teatrală la Beclean”, „Peisaje locale în pictură—George Ani”), constituirea primului ceh-naciu de dramaturgie — „Avanscena” — din județ, și, firește, spectacole ale Teatrului popular din Beclean și ale unor formații de amatori.

Stan VLAD